

**ANTON
CZECHOW**

ZAGADKOWA
NATURA

Anton Pawłowicz Czechow

Zagadkowa natura

http://www.litres.ru/pages/biblio_book/?art=23529122

Zagadkowa natura:

Аннотация

W przedziale pierwszej klasy rozmawiają dwie młode osoby – wystrojona młoda dama i początkujący literat. Mężczyzna szuka inspiracji do pisania nowych utworów osadzonych w eleganckim, bogatym świątku, ale dotyczących ciekawych, głębiokich tematów. Dama uznaje, że jej, jak twierdzi, nieszczęśliwa historia mogłaby zainteresować literata. Anton Czechow był jednym z najśłynniejszych rosyjskich nowelistów i dramatopisarzy, którego lata twórczości obejmują przede wszystkim drugą połowę XIX wieku. Znany przede wszystkim ze swoich „małych form literackich” o tematyce obyczajowej. Odtwarzał w nich obrazy z życia przeciętnych ludzi, głównie kupców, urzędników, ziemian. W jego utworach dominowały wątki społeczno-psychologiczne, nie stronił również od satyry. Jego twórczość dramatyczna od lat cieszy się zainteresowaniem reżyserów i jest wystawiana na deskach teatru w wielu krajach.

Anton Czechow

Zagadkowa natura

Przedział klasy pierwszej.

Na kanapie, krytej aksamitem barwy amarantowej, na wpół leży przystojna kobietka. Drogi wachlarz z frędzlą trzeszczy w jej nerwowo ściśniętej pięści, binokle co chwila spadają z jej łagodnego noska, broszka na piersiach to się podnosi, to opada, jak czółno wśród fal... Jest podniecona... Naprzeciw niej, na kanapie, siedzi urzędnik do szczególnych poruczeń przy gubernatorze, młody, początkujący literat, autor, drukujący w „Wiadomościach Gubernialnych” niewielkie opowiadania albo, jak je sam nazywa, „nowele” z życia eleganckiego świata.

Patrzy na jej twarz przenikliwie, z miną znawcy, przygląda się podróżnej. On obserwuje, studiuje, przenika jej ekscentryczną, zagadkową naturę, rozumie, chwyta...

– O ja panią rozumiem! – mówi, całując ją w rękę koło bransoletki. – Dusza pani, subtelna i wrażliwa, szuka wyjścia z labiryntu... Tak, to jest straszna, chimeryczna walka, ale niech pani nie upada na duchu! Pani zwycięży! Bezwarunkowo!

– Opisz mnie pan, panie Waldemarze – mówi dama ze smutnym uśmiechem. – Życie moje jest tak pełne, tak wielobarwne, takie rozmaite... A co najważniejsze – jestem nieszczęśliwa! Jestem męczennicą w stylu Dostojewskiego... Niech pan pokaże światu moją duszę. Pan jest głęboki. Nie ma

jeszcze godziny, jak tu siedzimy i rozmawiamy, a pan już mnie zrozumiał zupełnie, całkowicie!

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.